

Nr 398

Av herr **Eskel m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Arbetsförmedlingen: Avlöningar.*

(Lika lydande med motion nr 346 i Första kammaren)

Den effektivisering av arbetsmarknadspolitiken, som ägt rum under senare år, har krävt en icke oväsentlig utbyggnad av fältorganisationen inom arbetsmarknadsverket, såväl av länsarbetsnämndernas kanslier och de till dessa knutna huvudkontoren som också av avdelningskontoren. Med hänsyn till verkets ökade uppgifter på skilda områden har också en ökad decentralisering av beslutanderätten i olika ärenden ansetts erforderlig och möjlig.

I sina petita för budgetåret 1963/64 har arbetsmarknadsstyrelsen angivit ökningen av arbetsförmedlingsorganisationens personal i assistentlönegraderna och högre lönegrader från den 1 juli 1952 till drygt 175 eller med omkring 20 %. Detta måste med hänsyn till arbetsuppgifternas karaktär inom de delar av arbetsförmedlingen, där upprustningen i huvudsak ägt rum, medföra ett ofrånkomligt behov av mera biträdespersonal. Utan att kunna göra en exakt beräkning av detta ökade behov har arbetsmarknadsstyrelsen angivit detsamma till minimum 40 biträden i reglerad befordringsgång.

Departementschefen har i år föreslagit inrättande av ytterligare 50 tjänster i inspektörs- och assistentlönegrader inom arbetsvården och av 35 nya tjänster för amanuenser i reglerad befordringsgång och för konsulenter inom yrkesvägledningen. Av vad såväl arbetsmarknadsstyrelsen som departementschefen anfört om arbetsuppgifternas karaktär inom dessa grenar av arbetsförmedlingen torde klart framgå, att det icke kan vara rationellt att underbemanna skrivbiträdessidan, då utredningar och åtgärder tyvärr icke kan ske utan åtskilligt skrivarbete.

Departementschefens förslag och riksdagens beslut tidigare har liksom departementschefens förslag i år klart ådagalagt, att personalförstärkning inom arbetsförmedlingsorganisationen varit ofrånkomlig. Det skulle förden skull vara mindre tillfredsställande om denna personalförstärkning icke kunde rationellt utnyttjas, vilket kan bli fallet, om kvalificerad personal i alltför hög grad måste utföra arbetsuppgifter, som bättre kan utföras av för sådana uppgifter särskilt utbildad och lämpligare personal.

Även om vi icke är övertygade om att den av arbetsmarknadsstyrelsen som ett absolut minimum angivna ökningen av biträdespersonalen löser här an-

givet problem, skulle den dock innebära en god förstärkning och medföra, att vid varje länsarbetsnämnd ytterligare ett skrivbiträde skulle kunna anställas och vid de mest arbetsbelastade två. Mera påtaglig skulle alltså den begärda personalförstärkningen i denna del icke bli.

Arbetsmarknadsstyrelsen har beräknat kostnaderna för angivet antal skrivbiträdestjänster till 345 000 kr. Departementschefen har under anslagsposten för avlöningar till tillfällig personal beräknat medel för 10 nya kontorsbiträden i reglerad befordringsgång. Med utgångspunkt från arbetsmarknadsstyrelsens kostnadsberäkning skulle vid bifall till styrelsens hemställan erfordras ytterligare (345 000: 40×30) 258 750 kr., eller avrundat 250 000 kr.

Med återopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta

att i avlöningsstaten för arbetsförmedlingen medel beräknas för ytterligare 30 kontorsbiträden i reglerad befordringsgång;

att under punkt tre i nämnda stat: »Avlöningar till tillfällig personal, förslagsvis» upptaga ett belopp av 5 980 000 kr. samt förty

att till Arbetsförmedlingen: Avlöningar för budgetåret 1963/64 anvisa ett förslagsanslag av 52 255 000 kr.

Stockholm den 25 januari 1963

Arvid Eskel

Erik Johansson

Viola Sandell
